

Αριθμός 40

Ο ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 285 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 26 ΤΟΥ 1959, 19 ΤΟΥ 1960, 21 ΤΟΥ 1964,
29 ΚΑΙ 59 ΤΟΥ 1966, 53 ΤΟΥ 1968 ΚΑΙ 43 ΤΟΥ 1972)

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 10

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνασκοῦν τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ Ἀστυνομίας Νόμου χορηγουμένης αὐτῷ ἐξουσίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντες Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Ἀστυνομίας (Πειθαρχικοὶ) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1976 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Ἀστυνομίας (Πειθαρχικῶν) Κανονισμῶν τοῦ 1958 ἕως 1975 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Ἀστυνομίας (Πειθαρχικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1958 ἕως 1976.

Ἐφημερὶς
Κυβερνήσεως,
Παράρτημα
Τρίτον :
30.4.1958
17.7.1958
13.8.1960.
Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς,
Παράρτημα
Τρίτον :
7.6.1968
2.3.1973
26.9.1975.

2. Ἡ ἐπιφύλαξις τῆς παραγράφου (2) τοῦ Κανονισμοῦ 1 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦσης ἐπιφυλάξεως :

«Νοεῖται ὅτι οἱ Κανονισμοὶ 8 ἕως 23, ἀμφότεροι συμπεριλαμβανόμενοι, δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἐν σχέσει πρὸς ἀδικήματα Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν, οἱ δὲ Κανονισμοὶ 24 ἕως 30, ἀμφότεροι συμπεριλαμβανόμενοι, θὰ ἐφαρμόζωνται ἐκτὸς ὡς ἄλλως προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 40, ἀποκλειστικῶς ἐν σχέσει πρὸς ἀδικήματα τῶν ρηθέντων ἀξιωματικῶν.»

3. Ὁ Κανονισμὸς 2 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως εἰς τὴν δέουσαν ἀλφαθητικὴν αὐτῶν τάξιν τῶν κάτωθι ὀρισμῶν :

«Ἄνωτερος Ἀξιωματικὸς» σημαίνει πάντα ἀξιωματικὸν τῆς Ἀστυνομίας ἢ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας κατέχοντα τὸν βαθμὸν τοῦ Βοηθοῦ Ἀρχηγοῦ, Ἀνωτέρου Ἀστυνόμου, Ἀστυνόμου Α ἢ Ἀστυνόμου Β καὶ περιλαμβάνει τὸν κατέχοντα τὸν προσωρινὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β.

Ἐπιτροπὴ» σημαίνει ἐπιτροπὴν διοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 32.»

4. Ὁ Κανονισμὸς 8 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦτος Κανονισμοῦ :

«8.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (2), εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ὑποβληθῆ ἀναφορὰ ἢ προβληθῆ ἰσχυρισμὸς, ἐξ ἧς ἢ ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι μέλος τῆς Δυνάμεως ἐνδεχομένης διέπραξε πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἐνεργεῖται ἀνάκρισις ὑπὸ ἀξιωματικοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ ἐρευνῶν Ἀξιωματικὸς») ὅστις διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ :

Νοεῖται ὅτι ὁ Βοηθὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντῆς δὲν θὰ διορίζεται ἐρευνῶν ἀξιωματικὸς ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ὁ μόνος Ἀξιωματικὸς ὁ ἔχων τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου ἢ ἄνω ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ του :

Νοείται περαιτέρω ότι εάν η αναφορά ή ο ισχυρισμός είναι κατά του 'Αστυνομικού Διευθυντού ή του Βοηθού 'Αστυνομικού Διευθυντού, ό έρευνών άξιωματικός διορίζεται υπό του Βοηθού 'Αρχηγού (Διοικήσεως).

(2) Εάν ή αναφορά ή ο ισχυρισμός άφορα είς πλείονα του ένός μέλη της Δυνάμεως ύπαγόμενα είς διαφόρους 'Αστυνομικάς Διευθύνσεις ή Μονάδας, ή εάν έν τη αναφορά ή τω ισχυρισμώ αναφέρεται ότι ο 'Αστυνομικός Διευθυντής ή ο Βοηθός 'Αστυνομικός Διευθυντής είναι, έστω και έκ πρώτης όψεως, άπ' ευθείας άναμειγμένοι είς την ύπόθεση, ή αναφορά ή ο ισχυρισμός ύποβάλλεται είς τόν Βοηθόν 'Αρχηγόν (Διοικήσεως) όστις προβαίνει είς διορισμόν έρευνώντος άξιωματικού πρός διενέργειαν άνακρίσεως.

(3) Είς οίανδήποτε περίπτωσιν ό έρευνών άξιωματικός δέν δύναται νά είναι του αύτου ή κατωτέρου βαθμού του μέλους της Δυνάμεως καθ' ό ένεργείται ή άνάκρισις θάσει της ύποβληθείσης άναφοράς ή του προβληθέντος ισχυρισμού.

(4) Μετά την συμπλήρωσιν της έρεύνης ό έρευνών άξιωματικός ύποβάλλει τό πόρισμά του μετά πλήρους αίτιολογίας είς τόν 'Αστυνομικόν Διευθυντήν εάν ούτος είχε διορισθή δυνάμει της παραγράφου (1), ή είς τόν Βοηθόν 'Αρχηγόν (Διοικήσεως) εάν ούτος είχε διορισθή δυνάμει της παραγράφου (2).».

5. Ο Κανονισμός 10 τών βασικών Κανονισμών διαγράφεται και άντικαθίσταται διά του άκολουθού Κανονισμού :

«10. Μετά την ύπό του έρευνώντος άξιωματικού ύποβολήν του πορίσματος συμφώνως πρός την παράγραφον (4) του Κανονισμού 8, ό 'Αστυνομικός Διευθυντής ή ο Βοηθός 'Αρχηγός 'Αστυνομίας, άναλόγως της περιπτώσεως, άφού μελετήση τούτο και οίανδήποτε κατάθεσιν δοθεΐσαν ύπό του καθ' ού ή έρευνα συμφώνως πρός τόν Κανονισμόν 9, δύναται νά άποφασίση την μη πειθαρχικήν δίωξιν του μέλους καθ' ού ή έρευνα ή νά κατηγορήση τούτο επί του πειθαρχικού έντύπου του έκτιθεμένου έν τω Τρίτω Πίνακι τών παρόντων Κανονισμών είς ό θά αναφέρηται ή κατηγορία και πάσα αί σχετική πρός ταύτην λεπτομέρεια ούτως ώστε ό καθ' ού ή κατηγορία νά μη εύρίσκεται έν άμφιβολία ως πρός την προσαπτομένην κατ' αύτου κατηγορίαν :

Νοείται ότι εάν ό 'Αστυνομικός Διευθυντής άποφασίση ότι τό έν λόγω μέλος δέν πρέπει νά διωχθή πειθαρχικώς, ούτος άποστέλλει τόν φάκελλον της ύποθέσεως μετά της γνώμης αύτου και τών λόγων έφ' ών αύτη στηρίζεται είς τόν Βοηθόν 'Αρχηγόν (Διοικήσεως) όστις τότε, είτε κατόπιν περαιτέρω άνακρίσεως είτε μή, εάν διαφωνή, έκδικάζει την ύπόθεσησιν συνοπτικώς ή διορίζει Προεδρεύοντα 'Αξιωματικόν πρός έκδίκασιν ταύτης. Είς την περίπτωσιν διορισμού Προεδρεύοντος 'Αξιωματικού ό Βοηθός 'Αρχηγός (Διοικήσεως) ένεργεί ως Αναθεωρών 'Αξιωματικός ότε αί διατάξεις της ύποπαραγράφου (β) της παραγράφου (3) του Κανονισμού 20 δέν εφαρμόζονται.».

6. Οί βασικοί Κανονισμοί τροποποιούνται διά της έν αυτοίς ένθέσεως, εύθους μετά τόν Κανονισμόν 19, του άκολουθού νέου Κανονισμού :

«19Α. Ο 'Αρχηγός δύναται είς οίονδήποτε στάδιον άνακρίσεως ή διαδικασίας διά πειθαρχικόν άδίκημα, και έν πάση περιπτώσει προτου έπιβληθή ποινή, δι' έγγράφου έντολής του νά διατάξη τόν τερματισμόν της άνακρίσεως ή διαδικασίας, εάν κατά την κρίσιν του ή περαιτέρω διενέργεια άνακρίσεως ή διαδικασίας θά είναι επίζημιος διά την Δύναμιν, έν περιπτώσει δε τοιούτου τερματισμού ό καθ' ού ή κατηγορία άπαλλάττεται ταύτης :

Νοείται ότι εάν η ανάκρισις ή η διαδικασία είναι έναντιον Ὑπα-
στυνόμου, ὁ Ἀρχηγὸς δὲν δύναται νὰ τερματίσῃ ταύτην ἀνευ τῆς
προηγούμενης πρὸς τοῦτο συναινέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ :

Νοείται περαιτέρω ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς δύναται ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ
τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ καθ' οὗ ἡ κατηγορία νὰ δια-
τάξῃ τὴν ἐξ ὑπαρχῆς δίωξιν του.».

7. Ἡ ὑποπαράγραφος (γ) τῆς παραγράφου (3) τοῦ Κανони-
σμοῦ 20 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται
διὰ τῆς ἀκολουθοῦσης ὑποπαραγράφου :

«(γ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Βοηθὸς Ἀρχηγὸς (Διοικήσεως)
θεωρήσῃ ὅτι εἰς οἰανδήποτε ὑπόθεσιν δι' ἀδίκημα ἢ ἐπιβληθεῖσα
ποινὴ εἶναι ἀνεπαρκῆς ἢ ἡ προσαφθεῖσα κατηγορία δὲν ἀνταπο-
κρίνεται πλήρως ἢ ἐπαρκῶς πρὸς τὰ κατατεθέντα γεγονότα καὶ
περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, οὗτος δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ ταύτην
ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμε-
ρομηνίας τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς ἢ τῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης,
ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.».

8. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐν-
θέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 23, τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονι-
σμῶν 24 ἕως 45 καὶ τῆς ἀναριθμήσεως τῶν ὑφισταμένων Κανονι-
σμῶν 24, 25 καὶ 26 εἰς 46, 47 καὶ 48, ἀντιστοίχως :

«24. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἠθελεν ὑποβληθῆ ἀναφορὰ ἢ προ-
βληθῆ ἰσχυρισμὸς, ἐξ ἧς ἢ ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι Ἀνώτερος Ἀξιω-
ματικὸς ἐνδεχομένως διέπραξε πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἐνεργεῖται
ἀνάκρισις ὑπὸ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερο-
μένου ὡς «ὁ ἀνακριτῆς») ὅστις δέον νὰ εἶναι ὑψηλοτέρου βαθμοῦ
τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀναφορὰ ἢ ὁ ἰσχυρισμὸς, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει
οὐχὶ κατωτέρου τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀνωτέρου Ἀστυνόμου, τοῦ τοι-
ούτου ἀνακριτοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ :

Νοείται ὅτι ὁ ἀνακριτῆς δὲν θὰ εἶναι καθ' οἰονδήποτε τρόπον,
ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἀναμεμιγμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

25. Ἡ ἔρευνα διεξάγεται τὸ ταχύτερον καὶ συμπληροῦται ἐντὸς
τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐντολῆς πρὸς διεξα-
γωγὴν ἐρεύνης :

Νοείται ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς δύναται, κατόπιν ἠτιολογημένης αἰτή-
σεως τοῦ ἀνακριτοῦ, νὰ χορηγήσῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας πρὸς
συμπλήρωσιν τῆς ἐρεύνης.

26. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ διεξαγομένην ἔρευναν οὗτος
κέκτηται ἐξουσίαν ὅπως λάβῃ ἐγγράφους καταθέσεις παρ' οἰου-
δήποτε προσώπου τὸ ὁποῖον δυνατόν νὰ ἔχῃ γνῶσιν οἰουδήποτε
τῶν γεγονότων τῆς ὑποθέσεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἀκο-
λουθῆται ἡ ἴδια διαδικασία ὡς καὶ εἰς τὴν λήψιν καταθέσεων εἰς
ποινικὰς ὑποθέσεις.

27.—(1) Ἄμα τῷ διορισμῷ του, ὁ ἀνακριτῆς ὀφείλει νὰ ἐπι-
δώσῃ ἔγγραφον εἰδοποίησιν συμφῶνως πρὸς τὸ ἔντυπον τοῦ Δευ-
τέρου Πίνακος εἰς τὸν Ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν ἐναντίον τοῦ ὁποῖου
διεξάγεται ἡ ἔρευνα ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ ἐκτίθεται ἐν συντομίᾳ ἢ κατ'
αὐτοῦ ἀναφορὰ ἢ ἰσχυρισμὸς καὶ νὰ πληροφορῆται ὅτι οὗτος δύ-
ναται, ἐὰν ἐπιθυμῇ, νὰ προβῇ εἰς προφορικὴν ἢ ἔγγραφον κατά-
θεσιν πρὸς τὸν ἀνακριτῆν.

(2) Οἰαδήποτε τοιαύτη προφορικὴ ἢ ἔγγραφος κατάθεσις δο-
θεῖσα εἰς τὸν ἀνακριτῆν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς μαρτυρία εἰς
ἐνδεχομένην πειθαρχικὴν διαδικασίαν ἐναντίον του.

28. Μετά την συμπλήρωση της έρευνας ο ανακριτής εκθέτει έγγραφως τὸ πόρισμα του πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν μετὰ πλήρους αἰτιολογίας, συνυποβάλλων ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

29. Ὁ Ἀρχηγός, ἀφοῦ μελετήσῃ τὸ πόρισμα καὶ ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐκ πρώτης ὄψεως ὑπάρχει μαρτυρία διὰ πειθαρχικὴν δίωξιν ἐναντίον τοῦ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ, ἐντέλλεται ὅπως παρασχεθῆ εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος μετὰ τῶν σχετικῶν ἔγγραφων.

30. Ὁ Ἀρχηγός κέκτηται ἐξουσίαν ὅπως ἐκδικάζῃ συνοπτικῶς πᾶν πειθαρχικὸν ἀδίκημα εἰς θάρος Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ ἐὰν κρίνῃ ὅτι αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς τὸ ἀδίκημα διεπράχθη εἶναι τοιαῦτα ὥστε οἰαδήποτε τῶν ἀκολουθῶν ποινῶν θὰ ἦτο ἐπαρκής, ὅτε μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰς ἣν περιπτεσιν ἢ ἀπόφασίς του εἶναι καταδικαστικὴ ἐπιβάλλει ταύτην :

(α) Ἐπίπληξις

(β) Αὐστηρὰ ἐπίπληξις

(γ) Πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον τὰς £25

(δ) Κατακράτησις, διακοπὴ ἢ ἀναβολὴ προσαυξήσεως διὰ χρονικὴν περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἑξ μῆνας :

Νοεῖται ὅτι εἰς οἰανδήποτε τοιαύτην συνοπτικὴν διαδικασίαν ὁ Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀκουσθῆ μετὰ ἢ ἄνευ συνηγόρου.

31. Ἐὰν ὁ Ἀρχηγός μετὰ τὴν μελέτην τοῦ πορίσματος κρίνῃ ὅτι τὸ διαπραχθὲν ἀδίκημα εἶναι σοβαρᾶς μορφῆς καὶ ὅτι οἰαδήποτε ποινὴ ὡς προνοεῖται εἰς τὸν Κανονισμόν 30 δὲν θὰ ἦτο ἐπαρκής, ὑποβάλλει τὸ πόρισμα μετὰ τῶν σχετικῶν ἔγγραφων, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀπόψεών του, πρὸς τὸν Ὑπουργόν.

32.—(1) Ὁ Ὑπουργός διορίζει Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τριῶν μελῶν προερχομένων ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς Ὑπηρεσίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Δυνάμεως, καθορίζει δὲ ταυτοχρόνως τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ὁποῦ ἀπαραιτήτως ἢ ἱεραρχικὴ τάξις ἢ ἢ ὄργανικὴ θέσις δέον νὰ εἶναι ὑψηλότερα ἐκείνης τοῦ καθ' οὗ ἢ κατηγορία :

Νοεῖται ὅτι εἰς περίπτωσιν διορισμοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μελῶν τῆς Δυνάμεως, ταῦτα δέον ἀπαραιτήτως νὰ κατέχωσι τοὐλάχιστον ἓνα θασμὸν ὑψηλότερον τοῦ καθ' οὗ ἢ κατηγορία.

(2) Ἡ Ἐπιτροπὴ κέκτηται ἐξουσίαν ὅπως ἐκδικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τοῦ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ, ἢ δὲ ἀκρόασις τῆς ὑποθέσεως διεξάγεται, κατὰ τὸ δυνατόν, διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ὡς ἢ ἀκρόασις ποινικῆς ὑποθέσεως ἐκδικαζομένης συνοπτικῶς :

Νοεῖται ὅτι ὁ Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπισθῆ μετὰ ἢ ἄνευ συνηγόρου.

33.—(1) Ὁ Ἀρχηγός ἢ ἢ Ἐπιτροπὴ κέκτηται ἐξουσίαν—

(α) ὅπως καλέσῃ μάρτυρας καὶ ἀπαιτήσῃ τὴν προσέλευσιν αὐτῶν ὡς καὶ τὴν προσέλευσιν τοῦ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ ἐναντίον τοῦ ὁποῦ γίνεται ἢ ἀκρόασις ὡς εἰς συνοπτικὴν ποινικὴν δίκην

(β) ὅπως ἀπαιτήσῃ προσαγωγὴν παντός ἔγγραφου σχετιζομένου πρὸς τὴν κατηγορίαν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προσωπικοῦ Φακέλλου τοῦ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ

(γ) ὅπως ἀναβάλλῃ τὴν ἀκρόασιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νοούμενον ὅτι ἢ ὑπόθεσις προχωρεῖ τὸ ταχύτερον δυνατόν

(δ) ὅπως χορηγῆ εἰς πᾶν πρόσωπον, μὴ μέλος τῆς Δυνάμεως, τὸ ὁποῖον ἐκλήθη ὡς μάρτυς εἰς τὴν ἀκροαματικὴν διαδι-

κασίαν, οιονδήποτε ποσόν (καταβαλλόμενον ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Δυνάμεως) τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἠδύνατο εὐλόγως νὰ ἀντιπροσωπεύη τὰ ἔξοδα εἰς τὰ ὁποῖα τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον ὑπεβλήθη ἐν σχέσει πρὸς τὴν κλήσιν του ὡς μάρτυρος·

- (ε) ὅπως διατάξῃ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων πρὸς οἰονδήποτε παραπονούμενον εἴτε ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἢ δίωξις εἴτε ἐκ τοῦ σχετικοῦ κονδυλίου τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Δυνάμεως:

Νοεῖται ὅτι αἱ τοιαῦται ἀποζημιώσεις δὲν θὰ ὑπερβαίνουν τὰς £50.

(2) Πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἐν ταῖς ὑποπαραγράφοις (α) καὶ (β) τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προνοεῖται ἢ ἀρνεῖται εἰς οἰονδήποτε δικασίαν ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς οἰονδήποτε ἐρώτησιν νομίμως τεθείσης εἰς αὐτό, διαπράττει ποινικὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον διὰ χρηματικῆς ποινῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς £200 :

Νοεῖται ὅτι οὐδεὶς μάρτυς ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐρωτήσεις τεινούσας νὰ ἐνοχοποιήσῃ τούτον ἢ νὰ τὸν καταστήσῃ ὑπόλογον εἰς πληρωμὴν προστίμου ἢ κατάσχεσιν τῆς περιουσίας του.

34. Ἡ Ἐπιτροπὴ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς δύναται εἴτε νὰ εὐρῇ τὸν Ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν ἔνοχον οἰονδήποτε ἀδικήματος διὰ τὸ ὁποῖον κατηγορεῖται καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτὸν οἰονδήποτε τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τὴν ὁποῖαν αἱ περιστάσεις τῆς ὑποθέσεως θὰ ἐδικαιολόγουν, ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ τούτον τῆς κατηγορίας. Πᾶσα ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

35. Αἱ ἀκόλουθοι πειθαρχικαὶ ποιναὶ δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς :

- (α) Ἐπίπληξις·
- (β) Αὐστηρὰ ἐπίπληξις·
- (γ) Πρόστιμον μὴ ὑπερβαίνον τὰς £100·
- (δ) Κατακράτησις, διακοπὴ ἢ ἀναβολὴ προσαυξήσεως·
- (ε) Ὑποβιβασμὸς εἰς κατώτερον βαθμὸν ἢ κατωτέραν θέσιν·
- (στ) Ἀπαίτησις πρὸς παραίτησιν·
- (ζ) Ἀπόλυσις.

36.—(1) Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς ἠθελεν εὐρεθῆ ἔνοχος διὰ πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἢ καταδίκη αὐτοῦ καὶ ἢ εἰς αὐτὸν ἐπιβληθεῖσα ποινὴ ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν ὁ Ὑπουργὸς δύναται—

- (α) νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν Ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν τῆς καταδίκης ἢ καὶ τῆς ποινῆς·
- (β) νὰ μετατρέψῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ ποινήν·
- (γ) νὰ μειώσῃ ἢ ἀυξήσῃ τὴν ποινήν·
- (δ) νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ ποινήν :

Νοεῖται ὅτι ὁ Ὑπουργὸς κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν ποινῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ μόνον ποινήν προνοουμένην ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ 30.

(2) Οἰαδήποτε ποινὴ ἐπιβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν θὰ εἶναι ἐκτελεστὴ εἰμὴ κατόπιν ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπικυρώσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

37. Κατὰ τὴν ἀκρόασιν ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, τηροῦνται πρακτικὰ διαδικασίας.

38. Πᾶς Ἀνώτερος Ἀξιωματικός ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἀναθεωρητικὴ ἀπόφασις δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 36 δύναται, ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, νὰ ἐκκαλέσῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις θὰ εἶναι τελεσιδίκος.

39.—(1) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε διαταχθῆ ποινικὴ ἢ πειθαρχικὴ ἀνάκρισις ἐναντίον οἰουδήποτε Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ, ὁ Ὑπουργός, τῇ συστάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ, δύναται νὰ θέσῃ τοῦτον εἰς διαθεσιμότητα διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως καὶ μέχρι τῆς τελικῆς συμπληρώσεως τῆς ὑποθέσεως.

(2) Εἰδοποιήσῃς ὅτι ἐτέθη οὗτος εἰς διαθεσιμότητα δίδεται ἐγγράφως εἰς τὸν Ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν τὸ ταχύτερον, ἐπὶ τούτῳ δὲ αἱ ἐξουσίαι, τὰ προνόμια καὶ τὰ ὠφελήματα τοῦ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ ἀναστέλλονται διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς διαθεσιμότητος ἀλλὰ οὗτος θὰ ὑπόκειται εἰς τὰς ἰδίας εὐθύνας, πειθαρχίαν καὶ τιμωρίαν ὡς νὰ μὴ εἶχε τεθῆ εἰς διαθεσιμότητα.

(3) Ὁ Ἀνώτερος Ἀξιωματικός, διὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν τελεῖ ὑπὸ διαθεσιμότητα, δὲν θὰ λαμβάνῃ μισθὸν ἢ οἰονδήποτε ἐπίδομα, ἐκτὸς ἐπίδομα ἐνοικίου (ἐὰν ἐλάμβανε τοιοῦτον ἐπίδομα κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα), ἀλλ' ὁ Ὑπουργός δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμὴν εἰς αὐτὸν μέρους τοῦ μισθοῦ καὶ ἐτέρων ἀπολαθῶν τῆς θέσεώς του (τοῦ τοιούτου μέρους ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «τὸ χορήγημα διαθεσιμότητος») οὐχὶ χαμηλοτέρου τοῦ ἡμίσεως ἢ ὑψηλοτέρου τῶν δύο τρίτων τοῦ τοιούτου μισθοῦ καὶ ἐτέρων ἀπολαθῶν, ὡς ὁ Ὑπουργός ἤθελε κρίνει.

(4) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἀνώτερος Ἀξιωματικός τελεῖ ὑπὸ κράτησιν ἐν οἰαδήποτε φυλακῇ ἢ οἰωδήποτε ἰδρύματι μεταξὺ καταδίκης καὶ ἐπιβολῆς ποινῆς ὑπὸ δικαστηρίου, οὐδὲν χορήγημα διαθεσιμότητος καταβάλλεται εἰς αὐτὸν ἐν σχέσει πρὸς τὴν περίοδον τῆς τοιαύτης κρατήσεως.

(5) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἀνώτερος Ἀξιωματικός ἀπουσιάζει ἐκ καθήκοντος ἀνευ ἀδείας καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν οὗτος εὐρίσκεται εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸν Ἀρχηγόν, οὐδὲν χορήγημα διαθεσιμότητος εἶναι πληρωτέον εἰς αὐτὸν ἐν σχέσει πρὸς τὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχηγός δὲν γνωρίζει τὸν τόπον εἰς ὃν οὗτος εὐρίσκεται, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Ὑπουργός ἤθελεν ἄλλως ὀρίσει.

(6) Ἐὰν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως δὲν ἀποδειχθῆ ὑπόθεσις κατὰ τοῦ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ ἢ ἐὰν οὗτος ἀπαλλαγῇ τῆς κατηγορίας, ὁ Ἀνώτερος Ἀξιωματικός δικαιούται εἰς τὸ πλῆρες ποσὸν τῶν ἀπολαθῶν τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανεν ἐὰν δὲν ἐτίθετο εἰς διαθεσιμότητα.

(7) Ἐὰν ὁ Ἀνώτερος Ἀξιωματικός εὐρεθῆ ἔνοχος καὶ ἐπιβληθῆ εἰς αὐτὸν ἢ ποινὴ τοῦ ὑποβιβασμοῦ εἰς κατώτερον βαθμὸν ἢ κατωτέραν θέσιν, τῆς ἀπαιτήσεως πρὸς παραίτησιν ἢ τῆς ἀπολύσεως, τὸ κατακρατηθὲν ποσὸν τοῦ μισθοῦ καὶ ἐτέρων ἀπολαθῶν του κατάσχεται, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ἐπιβολῆς οἰαδήποτε ἐτέρας ποινῆς τὸ ρηθὲν κατακρατηθὲν ποσὸν κατασχεταὶ ἢ τοῦτο ἢ μέρος αὐτοῦ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν Ἀνώτερον Ἀξιωματικόν, ὡς ὁ Ὑπουργός ἤθελε κρίνει.

40. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὑποβαλλομένη ἀναφορὰ ἢ ὁ προβαλλόμενος ἰσχυρισμὸς δι' ἐνδεχομένην διάπραξιν ἀδικήματος ἀφορᾷ ὁμοῦ μετὰ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ καὶ εἰς μέλος τῆς Δυνάμεως ὅπερ δὲν εἶναι Ἀνώτερος Ἀξιωματικός, οἱ Κανονισμοὶ 24 ἕως 39, ἀμφοτέροι συμπεριλαμβανόμενοι θὰ ἐφαρμόζονται ἀποκλειστικῶς καὶ εἰς τὸ ρηθὲν μέλος τῆς Δυνάμεως ἐν σχέσει πρὸς

τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα, ἢ ἐφαρμογὴ δὲ τῶν διατάξεων τῶν ρηθέντων Κανονισμῶν θὰ γίνεταί ἠνωμένως διὰ τὸν Ἀνώτερον Ἀξιωματικὸν καὶ τὸ ὡς εἴρηται μέλος τῆς Δυνάμεως.

41. Πειθαρχικὴ δίωξις δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῆ κατὰ μέλους τῆς Δυνάμεως διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα τοῦ ὁποίου οὗτος ἤδη εὐρέθη ἔνοχος ἢ διὰ τὸ ὁποῖον ἠθωώθη.

42. Ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα δὲν ἐπιβάλλονται πλεיוνες τῆς μιᾶς πειθαρχικαὶ ποιναί.

43. Οὐδεμία πειθαρχικὴ δίωξις ἀσκεῖται καθ' οἰουδήποτε προσώπου ἀφ' ὅτου τοῦτο ἔπαυσε νὰ εἶναι μέλος τῆς Δυνάμεως.

44. Μέλος τῆς Δυνάμεως διωχθὲν διὰ ποινικὸν ἀδίκημα καὶ μὴ εὐρεθὲν ἔνοχον δὲν δύναται νὰ διωχθῆ πειθαρχικῶς ἐπὶ τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ, δύναται ὅμως νὰ διωχθῆ διὰ πειθαρχικὸν ἀδίκημα προκύπτον ἐκ διαγωγῆς αὐτοῦ ἢ ὁποία σχετίζεται μὲν πρὸς τὴν ποινικὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ δὲν ἐγείρει τὸ αὐτὸ ἐπίδικον θέμα ὡς τὸ τῆς κατηγορίας κατὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν.

45. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐπιβλήθη εἰς μέλος τῆς Δυνάμεως ποινὴ διὰ πειθαρχικὸν ἀδίκημα εἶναι ἢ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκδικάσαντος τὸ ἀδίκημα ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ μέλος διὰ παραίτησιν, ἢ συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης ποινῆς παραίτησις τοῦ μέλους θὰ θεωρῆται, διὰ σκοποῦς συντάξεως, ὡς τερματισμὸς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον καὶ δὲν θὰ ἀποστερῆ τὸ μέλος τοῦ δικαιώματός του διὰ σύνταξιν χορηγούμενην ἐπὶ τῆς ρηθείσης θέσεως τοῦ τερματισμοῦ ὑπηρεσίας πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον.».

9. Ὁ Δεύτερος Πίναξ τοῦ βασικοῦ Κανονισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

- (α) Διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τῆς λέξεως καὶ ἀριθμοῦ «(Κανονισμὸς 9.)» (πρώτη γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων καὶ ἀριθμῶν «(Κανονισμοὶ 9 καὶ 27.)».
- (β) Διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν ἀριθμὸν 9 (τετάρτη γραμμὴ), τῶν λέξεων καὶ ἀριθμοῦ «ἢ 27 (ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως)».

(Υ.Ε. 523/59/10.)

